

Mirela Haralambie

VALSUL NECUVINTELOR

Editura ZVEN

str. Boerescu Zaharia, nr. 2, R3/3
130059, Târgoviște, Dâmbovița
tel./fax: 0345 401 330; mobil 0765 464 304
zven.print@gmail.com | www.zven.ro

Editor – Ion Anghel

Procesare – George D. Piteș

Corector – Elena V. Piteș

Coperta – George D. Piteș

Foto copertă – Din colecția autorului

Tehnoredactare – Toma Andrei Constantin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HARALAMBIE, MIRELA

Valsul necuvintelor /Mirela Haralambie -

Târgoviște: Editura ZVEN, 2019

ISBN 978-606-8955-32-2

821.135.1

MIRELA HARALAMBIE

VALSUL
NECUVINTELOR

Târgoviște, 2019

Copyright © 2019 MIRELA HARALAMBIE. All right reserved

Acest volum este protejat prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, fără permisiunea scrisă a deținătorului copyright-ului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc conform legilor în vigoare.

Motto:

***Caută și păstrează mereu o bucată de cer
deasupra vieții tale.***

Marcel Proust

Bocetul Moldovei

**Pe coama unui deal, Moldova plânge:
„Sunt oaia rătăcită din Scriptură,
Îndură-Te de-a Ta mică făptură
Ajută-mă să nu-mi mai curgă sânge!”**

**Apoi închise ochii a tortură.
„În mâna Ta, știi pâinea cum se frânge
Știu Iuda, cum pierdut, striga: ajunge!
Te rog! Din harul Tău, o picătură**

**Prelinge pe obrazul meu cu milă.
Vreau doar să mă unesc cu țara-mamă
Oricât mi-ar fi dorința de umilă,**

**Glasul pământului cu jind mă cheamă
Această năzuință e-o promilă
Și visul ce-l ascund în piept, cu teamă.**

Când

**Când Basarabia a fost unită
Cu Țara Românească și Ardealul
Românii-și împliniră idealul.
Moldova de la Ștefan moștenită**

**Cu bucurie a ciocnit pocalul
Și le-a căzut în brațe ostenită.
Sperau să nu mai fie răstignită,
Să nu le mai despartă-n veacuri valul.**

**Dar vai! a fost de vremuri exilată
Iar Prutu'-a devenit din nou hotarul
Moldova fiind iarăși mutilată**

**Azi din cenușă urcă iar altarul
Pe o istorie neparafată
Și care i-a zdrobit, sadic, vlăstarul.**

Stăpân în țara mea

**Ce dezbinați ne află Centenarul!
De-ar mai domni acum Ferdinand-rege,
Discordia dintr-un condei ar drege
Și-n țară ar aprinde iarăși jarul.**

**El n-ar voi nicicând să ne segrege
Ci ar sculpta cu mâna lui amnarul,
În veci n-ar face troc cu mercenarul
Și voia gliei sigur ar alege.**

**Te chem în gând Horea, să-ndrești eroarea
Trezește-ne din visul iluzoriu
Și fă să înflorească sărbătoarea.**

**Nu mai lăsa să cadă-n derizoriu
Ofranda ce ne frige resemnarea,
Să nu trăim în țară... provizoriu!**

Orfana

**Pe-un bucium ce răsună-n Bucovina
Și Basarabia în lacrimi cântă!
Când peste Prut, cu dor, ea se avântă
Fără să știe care-i este vina**

**De a fost smulsă dintr-un trup de țară
Vândută și uitată fără milă
Orfană, fără mamă, o copilă
Care plângea-n genunchi, a câta oară!**

**Noi, ca ocașii-n lanțuri, cu cătușe
Un pas nu facem, speriați de sânge,
Stăm muți, precum pianul fără tușe.**

**Dar tricolorul în obezi ne strânge,
În gânduri ni se-nfig gete țepușe
Iar inima din piept, cu dor ne plânge.**

Răstignirea unui vis

**Noi am știut că ceru-n taină plânge:
Câmpiile-nfloriră-n zori maci roșii
Un petec de pământ au rupt strămoșii
Și l-au cusut pe steag cu al lor sânge.**

**Oh, au rămas de-atunci, pe veșnicie
Un strop de cer și aurul câmpiei,
Petale-ntregi de maci, cu strășnicie
Legate strâns pe steagul României.**

**Albastrul cerului e libertate,
Iar roșul sângelui din maci, frăție
Și galbenul ogoarelor, dreptate.**

**Mai știi tu, scumpă, dulce Românie
Ce este calda dragoste de frate?
Sau te-ai pierdut în trista letargie!**

1 Decembrie 1918

**În iarna cea de demult apusă
Românii se strâneau peste hotare,
Cu pasul apăsat și o cântare
Mânați de lumea cea suprapusă.**

**Nu era doar o simplă căutare!
Aveau, de munți și-un râu firea răpusă
Dar își doreau o țară recompusă
Veneau după frățeasca sărutare.**

**Și-n ziua-aceea sfântă, de Întâiul
În straie albe, noi, de sărbătoare
Cu sete-au pus peste Carpați călcâiul,**

**Și-așa, privind la apa curgătoare,
Înfipt-au Prutul, steag la căpătâiul
Originilor noastre milenare.**

Inima din firul ierbii

**Cum ne-a chemat Ardealul cu un fluier
Și Bucovina pe-un picior de plai
Iar Maramureșul: „Veniți în rai!”
Banatul și Crișana, într-un șuier**

**Peste Carpați au pietruit un splai
Boierii, puși pe harță, într-un caier
Se-mpiedică de un râu de vaier
Ce răzbătea dintr-un întreg alai**

**Ce se-auzea de dincolo de Prut.
Din lacrimile caldei Basarabii
Să facem râuri de dorinți am vrut**

**Și-am reușit să fim ca pârcălabii
Câmpul de sub opinci ni l-am cerut,
Un grai și-o inimă... în firul ierbii.**

Grădina Maicii Domnului

**Unirea Țării Românești cu-Ardealul
Și Basarabia cea obidită,
Ne-a pus pe masa lui Brâncuși o pită
Din care săturatu-s-a tot neamul.**

**Dar au venit ciocoi din alte timpuri
Oh, Basarabia au smuls-o iară
Și a-nceput din nou ca să ne doară
Urma aceea ruptă în răstimpuri.**

**O, țara mea cu munți, păduri și ape
De-ar ști ei că ești Raiul Maicii Noastre
Cu toții ar veni să se adape!**

**De-ar ști ei să citească-n astre
Cu unghiile ar dori ca să dezgroape
Misterele ascunse-n creste-albastre.**

Miracolul din zorii istoriei

**În Transilvania străbună, un dor
Un cânt, o hațegană și-o horincă
A fost să le-mplnim ca pe-o lozincă
Să-mbrăcăm munții în sfântul tricolor.**

**În Alba lui Mihai și a răscoalei
Românii, la lumina stelelor,
Soseau călări dând viață văilor
Și se-nchinau ca florile, petalei.**

**Petalei care le-nflorea în inimi
Unirea-n curcubeie de culori
Făcând să uite a lor crunte patimi**

**Și iarna aspră cuprinsă de palori.
Trecură ani, o sută: buni, legitimi
De ce ne renegăm miracolul din zori?**

Urletul

**E țara noastră ruptă în bucăți
La fel ca inima când e rănită
Deși din veac de veacuri e venită
Supusă e la aspre judecăți.**

**Orbi, nu vedeți cât e de ostenită,
Când o-nchinați la ale Europei Porți.
Oh, voi creați în trupu-i cavități
C-o furie ostil' necontenită.**

**Să nu dea Sfântul Dumnezeu cel bun
Să se ridice iar viteji la luptă
Să-și apere pământul lor străbun**

**Și sufletul de lumea cea coruptă
Ca un adevărat și demn tribun
Urlând la cer: „Române, te deșteaptă!”**

Revoltă

**Efemeride false, iluzorii
Ne-au păcălit și ieri și azi, la fel
Vorbe de lemn, cuvinte goale, astfel
Ne-au azvârlit în față provizorii**

**Proiecte de guvern, sofisme altfel
Care ne mint că vor răsare zorii,
Când ei, de fapt, cătușe pun valorii
Și-ți bagă mâna pân' la cot în portofel.**

**Ne taie pensii, rad spitale lotrii
Și dau în noi cu bolovani de vorbe
Vor naște-n somnul rațiunii monștrii**

**Sunt orbi. Nu văd că națiunea fierbe
Că sângele ne clocotește-n aștrii
La porți parcă ar vrea să punem jerbe.**

Ochi ancestral

**Mai cată un ochi ancestral printre garduri
Și ceruri se strâng peste lacuri în falduri,
Își pune mirată luna brațele-n șolduri
Și trec rândunele grăbite în cârduri.**

**Caii aleargă pe cer în galopuri
Când pleoapa de stea-i spoită cu farduri,
Iar norii-n arpegii fac dezacorduri
Că ploaia pe fire cade-n potopuri.**

**Prin aripi de vânt trec aripi de îngeri
Și raza de soare se arată zâmbind,
Ea șterge dureri și spală înfrângerii**

**Și monștrii din minte aleargă zdrobind,
Căci vrea să înfrunte a lumii constrângeri
Și ochiu-ancestral să învie iubind.**

Trovanții

**Când pietrele cresc în râuri de munte
Le-ascultă povestea luceafăru-n zori,
Oftează pădurile la trecători
Valul își culcă nisipul pe frunte**

**Iar cerul suspină, se umple de nori.
De soarta cea grea ce va s-o înfrunte,
De tâmplele lor curbate, cărunte
Curg ploile despletite din sori.**

**Dar pietrele-n iarbă stau calm și firesc
Precum monahiile la rugăciuni,
Pierdute în gânduri, arar se zăresc**

**Prevestind nerostite înțelepciuni.
Misterios și smerit, mânăstiresc
Copiilor fac, nevăzut, plecăciuni.**

Durerea lui Dumnezeu

– Rupe un colț de Rai și-așază-i pe români!
Îi zise Dumnezeu Sfântului Petru.
Și pune să pornească cronometru
Până îi va răpune pe cei cruzi păgâni.

Pune la brazi căciuli albe de fetru
Și le aruncă duh de rouă în fântâni,
Să le înțelețească graiul din bătrâni
Și să-ntărească-al Domnilor lor sceptru!

*

– Doamne, de ce-ți curg lacrimi pe obrajii sfinți?
Făcut-am tot ce-ai poruncit din veacuri!”
– Nu vezi câte-au făcut părinții din părinți?

Mi-au azvârlit comorile în lacuri!
Și-acum îmi cer din nou, cu false juruinți
Să le-oblojesc credințele în fleacuri!

Grecia în flăcări

**Înghite valul sângele din flăcări
Pădurea arsă e ca o fantasmă,
Ce-mprăștie în jur o rea miasmă
Amar, mugește vântul prins în cercuri.**

**Cerul smolit e parcă plin de chiasmă
Și-așteaptă-a fulgerelor arcuri,
Norii boxează-n van, plăsmuind circuri
Căci firea nu-i decât o teleplasmă.**

**Așa e Grecia în faptul zilei
Meliaele s-au scoborât din codrii,
Plâng plajele din vremile sibilei**

**Că zeii ei au fost cândva prea mândrii,
N-au vrut să înțeleagă sensul milei
Și-au îndesat pe ochi, negrii cilindrii.**

Edictul

**Culorile s-au risipit în zare
Un ochi ciclopic se ivește-n ceruri,
E ochiul dintre ochi a mii de cleruri
Care citesc edict de acuzare**

**Cu litere-ncurcate-n două ieruri
Dar care nu comportă refuzare,
Fin'că e dat deja spre difuzare
În arctici și îndepărtate geruri.**

**La anul patru mii treizeci și șapte
Poate vom fi uitați de noi popoare,
Dar valul care va vorbi în șoapte**

**Tăiat de fantomatice vapoare,
Va spune că nu ne-am pierdut în noapte
Ci am lăsat din noi fluturi să zboare.**

Mesița

**Răsare luna dintre negre dealuri
Cu mâinile de munci bătătorite
Și desenează raze înflorite
Peste Carpați, zidind în grabă maluri.**

**Pictează-apoi câmpii cositorite
Cu bidineaua unui cer de valuri
Ca-n vechi și asfințite ritualuri
E-argintul apelor prin văi sortite.**

**Pe evantaiul mesitei senine
Se-aruncă Dunărea prin porți deschise
Ca pletele prințesei ebenine**

**Și-n zori, cu pleoapele de somn închise,
Visează la cristalele penine
Ce printre munți, azi-noapte le-nvoise.**

Trei anotimpuri

**Cu fruntea la pământ plecată
Toamna își ia la revedere
Și, să nu credem că e-n decădere
Lăsat-a la ferești roșă mușcată.**

**E palidă, dar zace-n ea o vrere
Ce lasă toată firea nemișcată
Cu suflul ei de văduvă uscată
Își ia aspre măsuri de prevedere:**

**Cu iarna face-un pact care îngheață
Pământul tot și gurile din ceruri
De joacă sârba stelele pe gheață**

**Iar noi rămânem în câinoase geruri
Până ce primăvara, îndrăzneță
Ne va aduce noi și verzi decoruri.**

Năluca

**Printre ștergarele de brumă
Timidă toamna ne privea
Și scârțâia o giurgiuvea
Peste chirpicul vechi de humă.**

**Zâmbind, de după o colină
Cu-n nor pe creștet răsărea,
Ba apărea, ba dispărea
Bătrâna și blajina lună.**

**Avea coșite de lumină
În ploaia albă se scălda
Ni se părea anapoda,**

**O nălucire-ntr-o grădină!
Târziu, am înțeles misterul:
Se transformase-n lună... gerul!**

Cum

**Cum dintr-o crisalidă arămie
Ies fluturi diafani care valsează
Cu flori ce-n zori de zi visează
Nimfe care le-nghit cu lăcomie?**

**Cum ielele în cireșar dansează
În țesătura albă de dimie
Visând că vor crea prin alchimie
O lume rece care eclipsează?**

**Cum de te am în vise și în minte
Ca pe o rană care sângerează,
O falie din false jurăminte**

**Și care tot mai mult mă torturează?
Cum te aștept ca pe o rugămintă!
Eu – țârm, tu – navă care ancorează.**

Bujori de toamnă

**Când stele răstignite roșesc cerul
Iar eu cerșesc din ochii tăi iubire
Tu îmi șoptești ades, cu osebire
Că vrei s-alungi din noaptea mea misterul**

**Și-mi sufli-n inimă dulce dubire.
Pe bolta înstelată ești năierul
Ce metamorfozează-n vară, gerul
Eu te culeg mereu dintr-o sorbire**

**Și îți rămân neîncetat datoare
Că m-ai ascuns în buzunarul hainei
Și m-ai ferit de umbra răpitoare.**

**Aș vrea să-ți fiu eu păzitoarea tainei
Și limpede ca apa curgătoare,
Să îți adun din ochi, bujorii toamnei.**

Naufragiu în ținutul liber

**În naufragiul vasului cu pânze
Noi suntem doi năieri pierduți pe mare,
Îmbrățișați tăcuți, într-o chemare
Un vis furat al unor pui de mânze.**

**Timizi și goi, cu suflete corsare
Înfășurați în dans turbat de frunze
Și amețiți de zâmbete confuze,
Ne sărutăm până la suprimare.**

**Apoi zburăm pe aripi moi de fluturi
Cu sufletele despletite-n aer,
Ca noi și luminoase începuturi**

**Să toarcă universul în alt caier
Din pulbere de stele, noi ținuturi
Să luminăm de dincolo de vaier.**

Zeița

**Au înflorit iar trandafirii roșii
Grădina e un rai cu lună plină,
Și liniștea-i adâncă și deplină
În aer se rotesc doar albatroșii.**

**Câmpia pare încă arhiplină
De licurici ce zac ca somnoroșii
Și chiar în zori când vor cânta cocoșii
Vor moțâi pe câte o sulfină.**

**Pe cer noi stele licăresc în taină
Plutesc miresme-ntregi de lămâiță,
Aș vrea, în buzunarul de la haină**

**Să te ascund ca pe o tămâiță,
Că vara, Doamne, e atât de faină
Și zburdă în zenit ca o zeiță.**

Sărută-mi lacrima

**Sărută-mi lacrima din zori
Nimic nu este mai aproape
Ca visul legănat de șoapte
Sau fluturii din mii de sori.**

**Sărută-mi lacrima din gând
Atuncea când îmi scrii scrisori
Știind că suntem muritori
Și-al nostru suflet e plăpând.**

**Sărută-mi lacrima din noapte
Când iar te cheamă lângă mine
Să mă zidești dintre ruine**

**Cu ochi flămânzi de mere coapte.
Sărută-mi lacrima din vis
Și nu uita: mi-ai fost promis!**

Codrul, luna și jupânul

**Când luna răsfăța pădurea verde
Și noi ne adunam de prin răstoace
Ploaia șuvoi strângea în crâng băltoace
Deși știa că-n unde se va pierde**

**Astrul afla că cerul prinde-a tace
Și căuta cu drag să ne dezmiere.
Până și grosierele lacherde
Se oglindeau în vechile zătoace.**

**Atunci ieșea câte-un „jupân” feroce
Ce se credea dresor de animale,
Cu-n șiretlic momea un lup atroce**

**Crezând că luna e din halimale,
Ori ruptă din picturile baroce
S-o sfâșie cu urlete formale.**

Metempsihoză

**Mai bate toaca la apus, în turlă
Plumbii topiți din nori mângălesc cerul
Luna, rânjind la fel ca ienicerul
Șuvoi de sânge, bolta parcă urlă.**

**Atuncea, vântul aspru, grănicerul
Din temelii a smuls o biată surlă
Pe care-a azvârlit-o jos, în gărlă
Și-a curs-o-n vale, până-a prins-o gerul.**

**Stihiile s-au potolit spre ziuă
Doar câmpul mai păstra urma furtunii
Și surla, măturată în preziua.**

**Din luminișuri se ițeau lăstunii
Și primăvara bătea apa-n piuă
Că-n locul surlei crește-vor... petunii.**

Nunta

**Pe la poale, pe sub deal, în foc de-amurg
Năluci dansau în rochii lungi de seară
Nu mai țin minte, era iarnă, vară?
Nebun, mândru, rotat, necheza un murg.**

**Năluca-n rochie neagră-l auzea
Dar mai cu foc juca sub dealul roșu
„Oh, murg bătrân și prost, ți-ai găsit nașu’!”
Deodată luna ca o peruzea**

**A strălucit pe cer imperatrice!
Nălucile au împietrit de frică
Și dealul s-a umplut de cicatrice.**

**Doar murgul și năluca tinerică
Pluteau pe dealuri și pe nori, ferice
Ea - rochie albă, el – un ginerică.**

Copilărie pierdută

**Îmi amintesc de-a mea copilărie
Când vântul despletește coama serii
Și pâlpâie o lampă a durerii
Ce împletește o dantelărie**

**Peste-ndoielnica viță-a părerii
Că încă sunt în crâng, la călărie...
Dar mă împiedic de o bălărie
Ce-mi crește-n ochiul drept, potrivnic vrerii**

**Și mă trezesc în toamna vieții surde
C-au ruginit și frunzele din vie
Iar vânătorii-aprind fitile-n durde.**

**Când primăvara-n muguri o să-nvie
Și caii or să prindă iar să zburde
Îmi vor afla pruncia-n chinovie.**

Poveste de iubire

**Sărutul tău miroase-a scorțișoară
Și a ninsori cu flori de lămâiță
Înmiresmări în crâng de tămâiță
O simfonie caldă de vioară.**

**Când mă atingi, mă simt ca o zeiță
Cu ochii umezi, mari, de căprioară
Ca o sibilă de odinioară
Ce îți ghicește ca o proorociță**

**Că vei rămâne-al meu, fidel pe viață
În vraja nopții să-mi spui tandre șoapte
Care ca ploaia caldă, mă răsfăță.**

**Te-oi aștepta mereu cu mere coapte
Și-om scrie împreună o postfață
Poveștii noastre de la miazănoapte.**

Sudalma

**Se zbate ceru-n ochii tăi în valuri
Câmpiile-l privesc rostogolite
Și nu-nțeleg de ce se văd smolite
Și-și mușcă buza dincolo de dealuri.**

**Eu scriu povești din lumi cosmopolite,
Pădurile se-acoperă cu șaluri
Ca să-mplinească-a nopții ritualuri
Să-ngroape-a mele patimi domolite.**

**Sărutul tău mi-atinge ușor palma
Tresar în somn: să fie reverie?
Un dor se-nghesuie de-a valma,**

**Îmi spun în gând că este loterie
Dar te aud râzând: „aștept sudalma!”
Și râd și stelele în arterie.**

Furtuna din minte

**Mă doare noaptea de sub pleoape
Când tropăie prin ea coșmaruri
Și-nghit tăcut mii de amaruri
Că nu-mi mai ești ca ieri, aproape.**

**Am dat de multe ori cu zaruri
Și sorții-au vrut să mă îngroape,
În amintirile mioape.
Deșertăciuni, iluzii, daruri**

**M-au înghițit cu tot cu suflet
Ca vârcolacii luna brună,
Mi-au dat răgaz doar un răsuflet**

**Suspînul de pian, pe strună
Iar viața-mi pare-un hâd pamflet
Alegorie-ntr-o furtună.**

Contradicții

**Mi-ai agățat sufletu-n cui
Ca pe o haină ponosită,
De un penel rebel vopsită
De parcă-ar fi al nimănui.**

**Dacă-aș fi fost o mangosită
În satu-n care petrecui,
M-aș fi dat poate, fitecui
Și n-aș mai fi fost oropsită.**

**De ce, ah, inima mă doare
Și sufletul e rupt bucăți
Când el ar năzui să zboare?**

**Oh, tu ești plin de judecăți
Privirea-ți vrea să mă doboare
Dar eu renasc, iar tu... faci plăți.**

Tortura

**Ascunde-mi inima în discul solar
S-o facă pârjol, s-o înece în fum,
Ori construiește peste pod parafum
Dacă vrei să m-ajungi la cercul polar!**

**Ascunde-amintirea în vechiul album
Că altfel deprinzi un sindrom bipolar,
Și-ai vrea să devii un vestit pistolar
Hai, arde-mi și chipul, aruncă-l în scrum!**

**Ascunde iubirea, încuie-o-n celar
Sau prinde-o în lanțuri precum Prometeu,
Să nu uiți nici vâlul de pe inelar**

**Oricum m-ai răpit dintr-un vechi temeteu
Ascunde-mă toată în praful stelar
Și chiuie-apoi ca un crud corinteu!**

Rugă către mama

**Măicuța mea bună, te rog să mă ierți
Când norii-nvelesc pădurea de tei,
Și vântul turbat mă azvârle-ntr-un stei
Alină-mi durerea, nu voi să mă cerți!**

**Mai cântă-mi un lied închinat dragostei
Nu-mi spune s-o-nchid între groase coperti,
Și nici teorii inventate de-experti
Nu vreau să plătesc tribut pacostei!**

**Eu nu pot zbura, am aripa frântă
Dar zboară tu mamă, cu fluturii albi,
Rămâne-vei pentru mine o sfântă**

**Cu ochii tăi mari, cu zulufii codalbi,
Vin' cu-n surâs, lacrima de mi-o zvântă
Ia-mi inima-n palme, în zorii cei dalbi!**

Dorința

Și levitez în miez de noapte sură
Luna de-argint se-arată-n ceruri mândră
Și-a pus după ureche o micsandă
Când nori se-nghesuie într-o trăsură

Și fără voie trec printr-o calandră
Obrajii sidefii se fac răsură
Iar eu în inimă am o arsură
De parcă-aș fi lovit o salamandră.

Căci norii de satin mângâie câmpul
Iar eu între pământ și cer te caut
Cu-nchipuiri și visuri îmi trec timpul...

Hai, cântă-mi un concert de corn și flaut!
Mi-e dor febril chiar și de anotimpul
Când văi de borangic strigau: „Te caut!”

Dor de taica

**Mă mână gândul flămând către taica
Șiroaie de lacrimi sub barbă-mpletesc
Când noțile-n stele se despletesc
Sub sălcii, pe apă, tremură șaica.**

**Adânc îmi e dorul și pur, sufletesc
Când vântul împrăștie-n aer drăgaica
Și-atârnă-n cuie mesița, gaica
Iar păsărelele-n câmp clevestesc.**

**Mai cântă un greier un cânt nefiresc
Zăpada așterne covoare valsând,
Izvoarele murmură, este firesc**

**Numai eu am rămas copilul visând
La amintirile ce îl urmăresc
Și-ar vrea să se dea veacul 'napoi, balansând.**

Floarea iubirii

**Îmi amintesc de-o vară timpurie
Când noaptea chiar nu se născuse încă,
Plângea încet floarea de colț pe stâncă
Și-o-mbrățișa lumina purpurie.**

**În liniștea prea cinic de adâncă
Visam că voi depune mărturie
Despre o zână ce, cu bucurie
Va împlini la fel ca o poruncă**

**Un ritual cu stele de petale
Ce vor cădea pe creste rătăcite
Din catifeaua boltei cu cristale**

**Iar florile gingașe, fericite
Trimite-vor iubirii cărți poștale
Cu toc muiat în lacrimi îndulcite.**

Logodna

**Ninge cu floare de cireș în vie
Și vântu-mpiedicat joacă o sârbă,
Un nor cărunt degeaba-și râde-n barbă
La toamnă fi-va vin de razachie!**

**Chiar dacă primăvara este oarbă
Crezând că mugurii n-or să învie,
Vița s-o ridica din trândăvie
Și-a da licoarea pentru chef de leorbă.**

**Și-n brumărel, când cerul se răzbună,
Când frunzele cireșului cad moarte,
În curte vom juca hora străbună**

**Și damigenele le-om lua de toarte,
Căci fata noastră va avea cunună
Care spre al ei mire, va s-o poarte.**

Ipocrizie

**Maci roșii pe câmpii, și albăstrele
Prin mierea grâului ce se răsfață,
Obrajii și corsetul își desfață
Bolta-și deschide larg, ferestrele**

**Și florile dau buzna c-o prefață
Ce lasă fără vlagă astrele,
C-au început să crească pietrele
Iar soarele cu norii se înfață.**

**Povestea e de dragoste și jale
Un mac iubea o albăstrea silfidă,
Dar ea, un spic de grâu zări în vale**

**Și, cu-n surâs perfid, precum o Iudă
Zicea că stelele îi sunt rivale
Iar macul a pălit, răpus de ciudă.**

Amurg și vise

**Se-ascunde ploaia de lumină-n ape
Și razele de soare scaldă firea,
Izvoarele-și feresc timid privirea,
Vin căprioarele să se adape.**

**Ceru-și arată în amurg mărirea
Moș Ene se agață-ncet de pleoape,
O șoaptă-aud: „Voi fi mereu aproape!”
Dar visul îmi sporea nedumerirea:**

**O aripă de vânt mă biciuia
Iar tu te depărtai în zbor de mine,
Luna-n odăjdii moi, se-mpăciuia**

**Cu norii ce-nveleau sumbre ruine.
Rânjind, un înger negru zeciuia
Și noaptea-mi îngheța sângele-n vine.**

Nostalgie

**Dintre fărâmele de visuri
Unul nu fuse în zadar,
Mi-ai lăsat inima în dar
Când ai plecat înspre abisuri.**

**Viața se scurge parcă lapidar
Încă visez pierdute paradisuri,
Mai fac cu timpul, noaptea, compromisuri
Pe un tărâm de-a dreptul legendar.**

**Te-aștept să vii și-acum pe acea bancă
Sub floarea de salcâm ce ne-mbăta,
Pe când eram, tu puști, eu o puștancă**

**Și ne-ntâlneam mereu, doar sâmbăta,
În parc, pe ramuri odihnea o stancă...
Îți amintești? Natura fremăta!**

Himera

Dulceața buzelor tale păgâne
Sub pleoape stârnește-amintiri ce-nfloresc
Flămânde dorinți ce demult se zoresc
Cu șoaptele nopții fierbinți să se-ngâne.

Dar gânduri nebune prin minte-mi horesc
Că golul din suflet pustiu va rămâne,
Și nu știu de norii vor vrea să cunune
Azi, două fantasme în dans fecioresc.

Sub ploaia de tei am visat că veneai
Simțindu-ți parfumul în somn fremătam,
Sărutul cuminte pe frunte-mi puneai

Cu apă-n pocalul de-argint mă-mbătam
Căci tu, o himeră de foc deveneai
Cu sufletu-n cârje, prin nori, șchiopătam.

Povestea toamnei

**E ploaie, toamnă, ceață, dimineață
Vântul invită frunzele la dans,
Cocorii care pleacă în balans
Fac piruete-n zbor și se răsfată.**

**Stau razele de soare în suspans
Iar luna, ce doar pare îndrăzneță,
Se-ascunde dup-un nor, ca o ineață
Și, somnoroasă, clipește în avans.**

**Deodată, ceru-și trage draperia
Timid, și-arată soarele obraji
Fără să-l stânjenească broderia.**

**Învinsă, toamna își pleacă grumajii,
Briza-și arată blând galanteria
Cu degetele moi, piaptână pajii.**

Mărgăritarele

**Mărgăritarele din ochii tăi cei verzi
Ca râul din pădurile virgine,
Stârnesc în mine gânduri misogine
Dar le alung când vii și mă dezmierzi.**

**Prind Feți-Frumoși în brațe și regine
Din muguri de privire când mă pierzi,
Și ne iubim ca bieți amanți interzi
Ne risipim în gesturi de giurgine.**

**Și râs, și plâns, și joacă, și iubire
Ne țin nebuni înlănțuiți și tineri
Plutim în veșnicie cu dulcire**

**Dar veșnicia ține până vineri
Cuprinși de o vremelnică-nrobire
Și condamnați de-aceleași vechi rețineri.**

Cu dor, din dor

**Cu dor, ce dor mă arde de din vale
Cu dor, ce dor mă arde de din deal,
Ce dor, din dor făcut-am ideal
Și anotimpurile mi-s rivale.**

**Cu dor, un dor îmi pare ireal
Plutește-n atmosfere estivale,
Cu declarații tandre-adjectivale
Ce dor, pe cerul nostru boreal.**

**Ce dor, cu dor îți scriu în noaptea lungă
Ce dor, cu dor trimite-l înapoi,
Din toamna cea tristă și prelungă**

**Să îmi sărute fruntea și apoi,
Un dor, cu-n dor mâhnirea îmi alungă
Și-n dor, cu dor marasmul să despoi.**

Cu gustul fraged

**Cu gustul fraged, dulce-amăru
Cules din pomul toamnei arămii,
El este leacul ideal al inimii
Sărutul tău ca fructul de gutui.**

**Aș împărți savant filotimii
Bucăți de lună plină-aș dăltui,
Averea lumii-ntregi aș cheltui
Dacă-aș primi în dar stele-alămii.**

**Pentru un ceas de-alint sub flori de tei
Aș mitui planetele pe rând,
Căci merită să-i dărui dragostei**

**Toți fluturașii sedefii zburând,
Cu mâna streășină la ochii, pe-un stei
Să-ți scalzi privirea, suflet săturând.**

Amenda

**Suflet rotund de dragoste-mplicită
Ca un balon urca ușor spre rai
De jos, batista albă fluturai
În zarea albăstruie, infinită.**

**Și petice din soare-alăturai
Unei nămiezi încă nedefinită,
Într-un amurg de toamnă ruginită
Când în lumină chipu-mi conturai.**

**Surâsul tău pe buze, diafan
Se scaldă încă în a mea retină,
Și te conjur la fel ca un profan**

**Să ancorezi la mal vechea platină
Și să cobori la fel ca un pifan,
Să anulezi pe loc a mea tretină.**

În fiece

**În fiece, fiece noapte
În fiece, fiece zi
La ceruri mă rog să-mi revii
Și-mi tremură visul sub pleoape.**

**În fiece, fiece zi
În fiece, fiece noapte
Te caut prin stele și șoapte,
La soare mă rog să-mi rămâi.**

**În fiece, fiece clipă
În minte și-n apa-oglină
Povestea se reînfiripă**

**Mai cântă un mag o colindă
Când iarna își frânge-o aripă
Pe suflete vrând să o-ntindă.**

Odorul

**Câte visuri, câte gânduri
Mi-au hrănit în taină dorul,
Dar mi-au jefuit odorul
Așezându-l între scânduri.**

**Retezându-i aripi, zborul
S-a rănit târât pe prunduri,
Și s-a rătăcit pe landuri
Căutându-și viitorul.**

**Câte gânduri, câte visuri
Mi-au croit drum spre infernul
Răsturnat în paradisuri**

**Mi-au închis odorul-n turnul
Cu ferestre spre abisuri
Dar l-am liberat cu dornul!**

Zidurile dintre noi

**O umbră alungită pe perete
Îmi desenează-n fiecare noapte,
Doar flori de nufăr, fluturi, mere coapte
Puse în scenă ca în operete.**

**Iar eu aud prin vis cum mii de șoapte
Sporesc în gândul meu plin de regrete
Că au crescut în noi munți de secrete
Din miazăzi până în miazănoapte.**

**Când zorii se ivesc, umbra dispare
Iar munții pier precum nisipu-n valuri,
Și totuși râuri curg ca să separe**

**Suflete vătămate-n două maluri,
Și pregătite pentru îngropare
Cu triste și păgâne ritualuri.**

Șoaptă de vânt

**Ce blând și calm este acest septembrie
Copacii încă-și poartă frunza verde,
Mai cade-o foaie galbenă, se pierde
Pe drumul din pădure, înspre umbre**

**Căci vor potecile să le dezmierde
În zarea-nfășurată-n mii de fibre,
Pădurea, ca învinsă de vii febre
Se cere vindecată cu lacherde.**

**Misterios, un vânticel foșnește
Și îi șoptește la ureche-n taină:
„Din spaima ta, azi toamna se hrănește**

**Și îți va face din culori o haină,
Vei îmbrăca-o până ruginește
Și iarna ți-a fura-o, că-i prea faină!”**

În curtea mea

**În curtea mea cu flori de lămâițe
Și trandafiri iubiți de fluturi galbeni,
La fel ca și narcisele din brebeni
Sau neastâmpăratele crăițe**

**Trăiesc de-un centenar și doi nuci gemeni
Ce răspândesc parfum de tămâițe,
Până la strugurii cei albi din vițe
De poți cu o pictură să-i asemeni.**

**Toamna, când frunza verde ruginește
Și curge mierea prin grădini cu carul,
Cerul cu marea parcă se unește,**

**Un vânt umblă nestingherit, flecarul
Râzând, trupul copacilor rănește
Uitând că primăvara-i e... becarul.**

Marinarul

**Cântecul mării pe-arpegii de valuri
Îl poartă cu el, marinarul în gând,
În pieptul lui ard amintiri fumegând
Chiar și-atunci când ancorează la maluri.**

**Încet spre Alaska îl trage strigând
Că geaba-și va face de-acu idealuri,
Steaua Polară se-mbracă în voaluri
Pumnalul în umbre în van înfigând.**

**El, surd și orb, nu aude, nu vede
O ține într-una că stelele mint
Că luna-ntre nori abia se străvede...**

**Alaska-l cuprinde ca-ntr-un labirint
Iar Fata Morgana-i pare o svede
Și Steaua Polară, un colț de argint.**

Pictură de toamnă

**Roșu și negru-mpletite pe cer în amurg
Vară-nghițită de toamna cu pletele-n vânt.
Spre stele trufaș galopează cu-avânt
Un car de gutui și porumb tras de-un murg**

**Parcă și ceru-i răsturnat pe pământ
Șiroaie de lacrimi albastre se scurg
Pin ele, nori alburii de vată ocurg
Să scalde apusul luminat prin cuvânt.**

**Un stol de cocori taciturn zboară-n cârduri
Pictura celestă, risipită se-ntinde
Se-amestecă-n alb roșu, negru, fac rânduri**

**Iar frigul și ceața se-arată plutinde
Amintiri se așează-n sertare și gânduri
Când toamna spre valsul de frunze iar tinde.**

Fericirea

**De mă întrebi ce-i fericirea
Am să-ți răspund nevinovat
Că nu este un derivat
Ce seamănă cu născocirea**

**Sezonului de maci novat
Și care-și pierde strălucirea
Când ploaia tulbură iubirea
Pe-un câmp arid, necultivat.**

**Da! Fericirea-i un miracol
Cortina trasă peste nori,
Sau al naturii cald spectacol**

**Zâmbetul soarelui din zori,
Bolta-nstelată - un oracol
Și ochii tăi nemuritori.**

Anotimpuri

**E anotimpul mierii, iară
Albinele au amorțit pe câmp,
O sperietoare-n capul viei, tâmp
Cu ochi de nasturi ca de fiară**

**Scrutează anotimp după-anotimp
Ne-nțelegând că va să piară,
Cu modestie funciară
Mierea ascunsă-n frunze-ntr-un răstimp.**

**S-or înstela ghirlande albe
Pe brațele golașilor copaci,
Vor străluci ca mii de salbe**

**Sfidând chiar ochii nopților, opaci.
Veni-vor ghiociei cu jalbe
Și tu, cu gingășie – ai să mă-mpaci.**

Apus de toamnă

**Răstoarnă toamna vreascuri peste ruguri
Și ceru-ntreg este cuprins de flăcări,
Un stol de ciori croncăne-n zbor mirări,
Apocaliptice dar vii apusuri.**

**Sârme-argintii de lună fac mășcări
Spre amforele ce se sparg în fusuri,
Reverberând în simfonii opusuri
Care se pierd în false încercări.**

**Și somnul lin se leagănă pe gene
Noaptea își lasă pleoapa peste fire,
Se stinge-n vise moi, lacrimogene**

**Ziua-mbrăcată-n bluză de porfire,
Prinsă cu fluturii în criogene
Și-adusă unui colț de stea, jertfire.**

Răsfăț de toamnă

**Și curge mierea peste noi
Și cade soarele șuvoi,
Și prin grădini și prin zăvoi
Pe gardul meu de caprifoi**

**Pe drum, frunzetul e vâlvoi
Trifoiul nu mai e trifoi,
Încet și gândul mi-l desfoi
Sprâncenele mi le-ncovoi,**

**Că toamna asta minunată
Ia amintirile în brațe,
Cu dragostea împreună**

**Desface-a timpului obrațe,
Și-oricât pare de-nverșunată
Nu vrea decât să ne răsfățe.**

Prețul nopții

**Tu suflă-n pumni, în jar mocnește focul
Gerul trosnește crengile de fag,
Te-aștept în geam să vezi cât mi-ești de drag,
Îți fac un ceai ca să-mi încerc norocul.**

**Când cu căldură te primesc în prag
Spre mine vii încet: începe jocul
Și cu tandrețe îmi cuprinzi mijlocul
Sărut după sărut pe gât șirag**

**Pe-a tale brațe eu ușor mă las
Cu dezmierdări și mângâieri m-alinți,
„Cât te iubesc!” Îmi spui cu dulce glas,**

**Apoi ne întrebăm sfioși, cuminți
Din noapte câte ore ne-au rămas
Și-am vrea s-o cumpărăm pe doi arginți.**

Tu... numeri!

**Și peste cel porumb cu dinți de lapte
Și peste bobul înfășat de grâu,
Și peste câmpu-ntreg și peste râu
S-au spart cohortele de nori azi noapte.**

**Iar ploile căzut-au fără frâu
Și au spălat a tale calde șoapte,
Scrise-n răvașe, puse-n mere coapte
Pierdute toate-ntr-un festin desfrâu.**

**Nu vrem să recunoaștem, dar apusul
Ne-a-nvăluit încet pe după umeri,
Degeaba dăm mereu cu presupusul**

**Sufletul e pustiu și plin de temeri
Iar tu te porți de parcă-ai fi supusul
Zeitei Eos. Eu te cert, tu... numeri!**

Tablou de toamnă

**Oh, e frumoasă toamna ceasta
Cu frunze mari, ca fluturii pe câmp,
Și ruguri vii, de dincolo de timp.
Tu stai sub nuc și joci canasta**

**În zbor, un stol de ciori se uită tâmp
Cocoșii cum își scutur creasta,
Țestoasa cum își plimbă țeasta
Și-și trage seva pentru-un bun răstimp.**

**Apoi, se-ascunde ziua dup-un deal
Coboară-n taină înserarea:
Cercuri de foc; îmi pare ireal**

**Și mă cuprinde iar mirarea:
Acestei toamne-i este ideal
Să își arate-n tot, splendoarea?!**

Steaua Polară

**E Steaua Polară-o paiată
Pe care-o înghite oceanul?
La gât îi străluce mărgeanul
Și pleacă din nori, o lăiață.**

**O-nșfacă din zbor uraganul
Și-o mută pe bolta de gheață
Ea râde, că prinde iar viață
Iar briza îi scaldă aleanul.**

**Perdeaua de ploi de-o ascunde
Șclipește precum diamantul
Pulsează în cer mii secunde,**

**Adâncului îi e liantul
Vibrează, tresare pe unde
Căci noaptea îi este berbantul.**

Zăpezile

**Zăpezile ne-au coborât în suflet
Azi cad pe noi steluțe-ntregi de gheață
În noua și sticloasa dimineață
Ne pregătește viața un pamflet.**

**Când fluturii vor amorți în ceață
Prea istoviți de-al vântului balet,
Sau chiar orbiți de-amurgul violet
Și vom sorbi dudău și nu dulceață,**

**Vor ști și munții că am înghețat
Cu ploi cu tot, cu soare și cu flori
Dar lecția ne vom fi învățat**

**Și dacă în genunchi ai să implori
Cu meșteșug în vorbe, răsfățat
Am să te iert și-am să te-nvăț să zbori.**

Moartea, visul unei nopți de toamnă

**Pândește moartea prin colțuri de casă
Toga-i se umflă,-i aud răsuflarea,
Dantelărește un nor înstelarea
Din coasa ei ascuțită, tăioasă.**

**Cu-al nostru destin se joacă-ntâmplarea
Și somnul adânc ne cheamă Acasă
Prin poarta aceasta misterioasă
Suflet speriat și zbuciumat ca marea**

**Plutește timid în eternitate
Lăsând înapoi tristeți și amaruri,
E parte acum din divinitate**

**Culege din cosmos mii de nectaruri,
E una cu cerul - fatalitate!
În raiul lui curg dumnezeiești daruri.**

Dragoste tomnatică

**E roșu cerul, vânăta e luna
Natura moare, dragostea renaște
O flacăra în inimă ne paște
La fel ca în Coșbuc, e numai una!**

**Scânteia din priviri va recunoaște
Crezul viorii când îi plânge struna?
Mă-mbracă-n frunze, eu iubesc furtuna!
Lasă lumina ca să ne demaște!**

**Sărutul ivoriu al dimineții
Ne va aduce-n dar o ziuă nouă
Și vom uita azi jocul bătrâneții.**

**Cu picuri mari și străvezii de rouă,
Ofrande ne-or aduce-n dar poeții
Noi... ne vom aminti că totuși... plouă.**

Dacă ți-e teamă

**Dacă ți-e teamă de-ntuneric
Să nu pornești la vânătoare
S-auzi suspin de căprioare.
Nu te încrede în himeric**

**Când păsările migratoare
Ce zboară-amețitor și sferic
Străpung aist văzduh eteric,
Căci ele plâng lângă izvoare**

**Și nopțile-n odăjdii negre, plâng.
Sub talpa cerului stelată
A ciutelor vii inimi iar se frâng.**

**De vraja beznei înșelată
Neliniștea se risipește-n crâng
Visai? Ce toamnă dantelată!**

E primăvară

**E primăvară despletită-n crâng
Luna e roșie ca un bujor,
Un pițigoi se crede dirijor
Și scoate sunete de drânga-drâng**

**În sfadă cu lăstunul voiajor
De toate vietățile se strâng,
Iar rândunicile speriate, plâng.
Doar un cocor țipă în sol major:**

**„Curând mixandrele vor înflori
Regina nopții va-mbăta grădina,
Și noi, cu toții-n zbor ne vom zori**

**La gărlă, unde s-o scălda Didina
Și ciripitul vesel ne-o spori
Nu vă ciorovăiți, bată-v-ar vina!”**

Mă urlu din mine

**Mă urlu din mine afară
Cu mirt și cu nard și cu mir
În aburul din cimitir
Fantasme în zori ancorară**

**Spre cerul ca un coviltir
Nu suflă decât o fanfară
O odă, un imn – funerară
Cu note ascunse-n potir.**

**Afară, cu mine de mână
La onoruri suspin și tresar
Mai dăruie-mi o săptămână**

**În mine din nou să răsar,
Din mirt și din nard să rămână
Al rugilor cald emisar.**

Jocul norilor

**Îngerul morții-i pictat printre nori
De picioare îl trage-o fecioară
Pe-al său cap strălucește-o tiară,
Ciudat! Are aripi albe, din flori.**

**Lângă el parcă-și dreg glasul, tenori
În mână ține strâns o vioară
Copila, risipindu-se, zboară
Ei rămân decrepiți, insonori.**

**Joc de nori, miez de zi sau crepuscul
Viață - moarte în dans de cuvinte
Așezate pe cer, în opuscul**

**Dezlegați de blesteme prin flinte
Iluzoriu-asumându-ne riscul
Cu sânge noi sfințim jurăminte.**

Iarna

**Pădurea este înghețată
Doar clopotele bat în șoaptă,
În iarna asta alb-roșcată
Ca o mimoză răsfățată**

**Ce-n geamuri cu-o gutuie coaptă,
De toamnă parcă-i agățată
Și-i pe arpegii înălțată,
Ca o măicuță înțeleaptă**

**De rugii, de ani, de timp brăzdată,
Cu mir și lacrimi prin altare
La-ncremenire condamnată,**

**Dar care face ascultare
În orizonturi scufundată
Perlată, mută, făr' hotare.**

Primăvara

**Azi ghiocelul vrea să-mi vândă pontul
Că va trimite iarna în exiluri
Fin'că-a făcut numai greșeli de stiluri
De a-nghețat până și Piemontul.**

**Mierloiul scoate triluri după triluri
Un pițigoi străpunge orizontul...
De parcă-ar vrea verii să-i dea acontul
Albinele aleargă prin pistiluri**

**Căci domnișoara asta cu păr verde
Și zâmbete de flori sus, pe coline
Cu-o adiere vrea să ne dezmierde**

**Și cu acorduri moi de mandoline.
Când peste văi ziua în nori se pierde,
Ies nuferi colorați, în crinoline.**

Bătrâna doamnă

**Frunzele-aleargă ca fluturii-n zbor
E toamnă iar, pădurea a luat foc
Vezi? Tufănelele se prind în joc
Luceafărul zice ștregar: „Cobor!”**

**Dar raza lunii-l prinde de mijloc
Pe cer se-adună un întreg sobor
Iar stelele-l privesc pe după bor
El strigă rușinat: „Oh, mă sufoc!”**

**Croncănitoare, cu penaj lucios
Trei ciori se-nghesuie pe-un ram uscat
Și-un vânt zbanghiu, puțin răutăcios**

**Plecat, se pare, la un bal mascat
Bătrânei doamne, foarte credincios
Adânc bate metanii, plângăcios.**

Noiembrie

**Cum moare viața-n toamna cea târzie
Boboci de trandafir uciși de brumă
Pier ca un vers uitat dintr-o postumă
Sau ca o rimă dintr-o poezie.**

**Brumar, cu degete prea reci sugrumă
Cu o adevărată erezie
Și fără nici un strop de fantezie
Natura toată; parcă-ar fi o glumă!**

**Și, după ce în cale risipește tot
Se-aruncă-n vălătuci de ceață deasă
Se-ascunde-n crâng, adoarme pe un ciot**

**Visează iarna și o vrea mireasă
Dar urletul unui gălbui coiot
Îi dă trezirea: „Toamna ți-e aleasă!”**

Somnul

**Un înger blând ce șade în fereastră
Privind la macii înfloriți din vază
Se pleacă în cămară, ca să vază
Pe Lina, adormită-n noaptea-albastră**

**Ascunsă între vise de o rază
Și fermecată ca de o măiastră
Azi, rumenă-n obraji ca floarea-n gastră
Liniștitoare, ca-n deșert o oază**

**Suspină-n somn, zâmbește, se încruntă
În colțul de odaie stă la pândă
Luna, nedumerită și căruntă**

**Cam palidă, dar luminoasă, blândă
O-nvăluie pe Lina cea mărunță
Cu-o amintire dulce, murmurândă.**

Iarna

**Și-a așternut azi-noapte plăpumioara
Și toate în grădina mea sunt albe
Pe garduri s-au ițit mustăți cudalbe
Ferestrele-și păzesc cu sâng comoara:**

**Perle din flori de gheață prinse-n salbe.
Această iarnă pare-a fi fecioara
Care-și tunde cu dragoste mioara
De merinos rozii ca niște nalbe**

**Duse de vânt pe coamele de dealuri.
Sau baba Dochia în zece cojoace
Îmbrobodită-n mii și mii de șaluri**

**Pusă pe șotii și gata să joace
Ca tinerii de altădat' prin baluri
Ori chiar fecioara-i! gata să provoace!**

Speranța

**Copacii goi și despuiți de frunze
Cu frunțile și brațele spre cer cerșesc
Un strop de soare, altfel... se sfârșesc
La fel ca puii oboșiți de mânze.**

**Vai, stropii reci de ploaie covârșesc
Firavele lor trupuri, ca de muze
Sărutul lor indiferent pe buze
Îi lasă vlăguiți, se săvârșesc.**

**Dar soarele va răsări din nou
Și-atunci, copacii s-or înveseli
Vara purta-va mândru chimonou**

**Lăstuni, privighetori ne-or veseli
Și, îmbătăta de acest tablou,
Pădurea, din senin, s-a chercheli.**

Răzbunarea toamnei

**Azi, norii plumburii pătează cerul
De parcă haina bleu ar fi cârpită
La repezeală, chiar într-o clipită
De-o mână care și-a pierdut reperul**

**Ori parcă-ar fi de umăr dezlipită
Cercând ca să ridice velierul
Mânat printre furtuni chiar de năierul
Cu pleata neagră-n vânturi risipită**

**Dar norii plumburii și pleata neagră
Nu sunt decât mânia lui novembre
Care, turbat și rău ca o pelagră,**

**Învins de iarna care vine-n umbre
Și care-l pricopsește c-o podagră
Uple văzduhul cu a lui tenebre.**

Croșetând cu iarna

**Îmi place ceața asta vălurită
Ce-nvăluiește parcul cu castani
De parcă-ar fi în mantii, cei sultani
Cu lumea la picioare-nmărmurită.**

**Ori pe Podișul lumii, tibetani
Care, c-o dragoste nețarmurită
Se roagă pentru-o lume aiurită
Și învrăjbită de ciudați șeitani.**

**Îmi place că e doar închipuire.
Din pletele ei picură steluțe
Oh, a-nceput frivola jupuire**

**Pe sub castani vor trece umbrele
Noiembrie, cuprins de uluire
Va croșeta cu iarna, danteluțe.**

Capitulare

**Îmi bate toamna-n geam cu degete de ploaie
Cu pelerina ei cea neagră, ruptă
De-o iarnă aspră, în zadar coruptă
Speriată de-ale ei proprii noroaie**

**Ar vrea să intre. Dar e întreruptă
De stropii grei ce se-mpletesc șiroaie
Și crengile peste ferești le-ndoaie
Încât, răpusă de această luptă**

**Cu frunzele curgând, se-abandonează
În șuba de zăpadă albăstruie
Ce licărind, pe dealuri luminează**

**Pădurea care-a fost cândva verzuie
Și-acum, cu urșii parcă hibernează
Căci viscolul, cu lacăte o-ncuie.**

Gâlceava

–Plec, șopti toamna îngândurată.
– E timpul, zise iarna viscolită,
Oare nu vezi cât ești de ramolită?
– Nici n-ai sosit și ești înfumurată!

Răspunse-n vals de frunze, răscolită
Și, puțin plânsă, dar netulburată.
– Eu sunt de gheață, dar albă, curată...
– Da! mai cu seamă, umbli-nfofolită.

– Hai, nu mai sta la sfadă, du-te, umblă!
Mai zise iarna și-i suflă în ceafă
Eu cozonaci aduc! Tu... jimblă.

– Eu vinu’-l fac! Tu... gafă după gafă,
Murmură toamna-mpiedicată-n greblă
Rămâi cu bine, zână mitografă!

Nostalgie

**Hai, vino mai aproape lângă sobă
Sub jilț, motanul va să toarcă leneș
Coboară din castelul tău de fildeș
În poala albă-a iernii! Fă o probă!**

**Oh, îmi păreai atât de-nalt și chipeș
Când pe balcon ieșeau în neagra robă
Erai ozonul meu! Eu... aerobă,
Tu, te uitai la mine într-un peș.**

**Trecură ierni de-atunci, vreo patruzeci
Azi ne privim cu drag prin ochelari
Ce dor ne e de anii douăzeci!**

**Umblam cu steaua, ne numeam stelari
Acum suntem în vârstă de optzeci
Și navigăm prin viață - doi velari.**

Abandonați iernii

**Fulgii de nea iau cu asalt obraji
De gene ni se prind dulci tămâieri
Pe cer se întrec norii-n mângâieri
Care-mi cuprind ca un fular grumajii.**

**Ne-abandonăm iar iernii, prizonieri
Într-un cocon de gheață, ca și pajii
Ca perla neagră-n scoică pradă vrăjii
Sărutului de val prin palmieri.**

**Steluțe argintii îmbracă plopii
Cu sănii ies copiii-n derdeluș
Luna privește-n jos precum ciclopii**

**Pe-un ciutur a-nghetăt un sfredeluș
Și-un felinar aprins în poarta popii
Căldură face unui cățeluș.**

Valsul primăverii

**Când se desface un boboc în floare
Natura parcă e o simfonie!
Norii cu cerul sunt în armonie
Grădinile sunt toate o culoare.**

**Doar iarna rătăcește-n agonie
Azi, fugărită tot mai mult de soare
Care visează fluturii să zboare
Fin'că-i maestru de ceremonie.**

**Și-așa, vioaie, primăvara caldă
Cu părul verde, despletit prin crânguri
Și coborâtă ca din Rai, ne scaldă**

**Din zori până în nefirești amurguri
Cu valsul florilor pierdute-n holdă
Cu-a trilurilor vesel monologuri.**

Strigăt în zadar

**O inimă din liliac mi-ai dăruit
Și-apoi te-ai dus, sfioasa mea minune
Azi, poate Raiul să ne mai cunune,
C-a noastre vise, visuri iar s-au năruit.**

**Oh, au căzut din nou într-o genune
Că viața, bat-o vina, iar ne-a biruit
Un înger gingaș te-a răpit, te-a miruit
Și-amurgul crud a vrut să te-ncunune.**

**Eu am rămas cu mâna-ntinsă-n zare
Plecat-ai trist pe drumuri ancestrale
Cu roua-n ochi, umbrele-mi par bizare**

**Și rătăcesc prin ceruri australe
Strigându-te pân' la epuizare
Dar îmi răspund ecourile-astrale.**

Colind la geamul inimii

**Frunzele cad, topindu-se-n zăpadă
În ochii tăi, la fel eu mă topesc
Priviri arzând în van se contopesc
Flămânde doruri curg prin noi cascadă.**

**Fulgi mari și moi, în somn ne potopesc
Din cer coboară iarna, va să cadă
Cu flori de gheață. Face o arcadă,
Sub gene marmorate, toropesc**

**Trecute visuri. Inima-i de sticlă
Doar sufletului îi cresc aripi albe
Se-nalță într-o aurie buclă**

**Și-n ceruri desenează mii de salbe
Ce cad apoi pe noi cu stropi de păclă
Când inimii-i cântăm „Florile dalbe”**

Vis de plumb

**Mări arzând
Fluturi morți
Triste sorți
Lăcrimând.**

**Soare-nvins
Blestemând
Zări de plumb
Opaț stins.**

**Noapte grea
Cer de plumb
Fără stea**

**Ploi de plumb.
Dragostea?
Vis de plumb!**

Vântul

**Vara sclipește-n ochi de licurici,
Otava-i cosită și miroase-a crud,
Vântul foșnește prin crânguri zălud,
Cu izvoarele murmurând: „Sunt aici!”**

**Zbanghiu și nătâng, zănatic, un lud
Parcă-alergând spiridușii arhaici
Strănută în nori curenții voltaici
Și-apoi se ascunde cuminte în dud.**

**O rază de soare se-arată timid
Încet, se-ntinde peste câmp peste sat
Bătrânul vânt în crâng e invalid**

**Căci august galeș l-a dat la casat.
Acum, privește-abătut și perfid
La vara secetoasă... agasat.**

Aventura

**Sturlubatici și ștregari
Doi băieți și o fetiță
Au luat o mocăniță
Și-au pornit-o voluntari**

**A zăpezilor crăiță
S-o găsească prin vlăstari.
Îndrumați de doi ogari
S-a pornit o răzmeriță**

**De se auzeau în crânguri
Lătrături și țipete
Iar copacii, rămași singuri**

**S-au ascuns în sipete.
Puștii, rău cuprinși de friguri
Au fugit pe capete!**

Prima întâlnire

**În rochia albă de dantelă
Am suspinat în taină pe-nserat
Vântu-a stârnit în codru, șuierat
Când am furat o imortelă.**

**Trecând pe-acolo, tu... m-ai admirat.
Deși eram puțin rebelă
Da, am promis să-ți fiu fidelă
Când cu privirea, oh, m-ai fulgerat.**

**Zâmbim și-acum la amintirea
Acelei nopți stelate de demult
Când nu credeam în amăgirea**

**Beției din al inimii tumult
Dar ea ne-a dăruit iubirea...
Și azi, cu-atâta dragoste te-ascult.**

De vorbă cu taica

**Ninge pe dealuri cu flori de cireș
În părul meu alb se-aștern amintiri
Mă prinde-nserarea prin vechi mănăstiri
Și-mi face cu ochiul bătrânul măceș**

**Prin razele lunii cu-obrajii de fildeș.
Mă-ntreb ca și-atunci: „Or fi prevestiri,
Ori viețile sfinților sunt doar povestiri?”
Taica-mi răspunde prin timp: „Sunt răzeși!”**

**O lacrimă-mi mângâie zâmbetul stins
Amintirea-mi zvâcnește în tâmple
În suflet, icoanele de neatins**

**A vorbelor lui ca ziua de simple
Și inima mea și dorul nestins
Ca stelele cerul, acum îmi reumple.**

Suflet salvat

**Mi-ai spus că sunt din cer o serafimă
Pe-un pedestal m-ai așezat pios
Mă admirai cu ochi de credincios
Eu te priveam cu dragoste infimă.**

**Mi-ai oferit o floare grațios
Spunându-mi că-i a inimii azimă
Ți-am dăruit o mică pantomimă
Mi-ai smuls promisiuni nesățios**

**Și m-ai secătuit viclean de visuri
În poleială îmbrăcând minciuni
Mă aruncași în negrele abisuri**

**Însă pe brațe, sfinte rugăciuni
M-au înălțat în blânde paraclisuri
Și bat metanii cu închinăciuni...**

Monahia

**În sfintele altare, mărunțică
Aprinde candelă cu sfiiciune
Și cheamă-apoi cu toaca-n rugăciune
Pe lespezi răsunând o ciuboțică.**

**Se-nchină-adânc, face o plecăciune
Icoanei cu miros de levănțică,
Șoptind în lacrimi: „Doamne, îmi e frică
În vatră că rămân fără tăciune!**

**De m-oi topi ca ceara-n lumânare
Să nu mă părăsești, Tăicuțul meu
Trimite-n duh, curată alinare**

**Și scoate-mi mintea de prin temeteu!”
Când inima-i se frânse-a suspinare,
Pe creștet o sărută Dumnezeu.**

Jurământul

**Din ruguri de cenușă înroșită
În care crumpeni și dovleci dospesc
Gânduri frământ ce-n taină mă topesc:
O dragoste-am avut împărtășită.**

**Dar amintirile mă potopesc -
Cules de vie-n toamna nădușită
Cu luna-n vârf de dealuri prăbușită
Când îmi șopteai: „Vezi? Stelele clipesc!”**

**Și învârteai jăratecul în vatră
Pe-un taler mere coapte-mi întindeai
Măicuța mă certa: „Iar ești în șatră!?”**

**Ce tandru mijlocul îmi cuprindeai
Jurai că o să pui piatră pe piatră
Palat să-mi faci, și-n ochi mi te-oglindeai.**

Destine paralele

**– Oh, te-am iubit ca un soldat nebun
Un dezertor cu epoleții ruți
Și aș fi vrut cu sete să te-nfrunți
Din nebunia mea, ca-ntr-un surghiun.**

**– Am fost mereu ca doi pereți abrupti
Eu un „arici”, tu un afet de tun
Dar ne-ntâlneam în seara de Ajun
Flămânzi și lacomi, amândoi corupți**

**Mereu ne-a despărțit câte ceva:
O ploaie, neamul, un picior de plai
Ne-om regăsi pe-o stea, altundeva?**

**– Mi-e tare dor de părul tău bălai
Mă doare că-l mângâie-altcineva!
Ți-am pregătit un loc: Vino în Rai!...**

Antiteză

**Cu tălpile goale pe dealuri urcam
Și sus, la izvoare, făceam un popas
Căței adunam, și pisici de pripas
Prin cioturi și ramuri de pomi ne-ncurcam.**

**Azi, timpul cu noi a făcut un răspas
Când șubele iernii timizi îmbrăcam
Spre coama de deal s-alergăm încercam
Opinci încălțând, ne trezeam în impas.**

**– Trezește-te inimă, c-ai bătrânit!
E vremea să nu mai visezi la izvor,
Destinul se pare că l-ai împlinit**

**Degeaba te chinuie patimi de dor!
– Te du de la mine, tu gând mărginit,
Cât bat, nu voi pune la ușă zăvor!**

Balul

**Ce taine zvâcnesc azi în mine
Încap într-un'ntreg univers
Trăiesc amintiri de neșters
Se-adună la bal crinoline**

**Dansează menuet și zâmbesc.
Parfum delicat de verbine
Și clinchete cristaline
Mă-nbie-n decor îngeresc.**

**Alunec și eu printre ele
Ce cristaluri, oglinzi, ce lumini!
Plutesc cu pași moi pe podele...**

**Te zăresc! Suntem niște străini?
Împietrim ca două modele
Și-apoi ne zâmbim mâini în mâini.**

Explozie de iubire

**Alunecam pe ape cu gondola
Era întâia oră-a dimineții
Eram copii în primăvara vieții
Arcușul mângâia încet viola.**

**Când soarele pe boltă-a asfințit
Cerul și-a dezvelit încet cupola
Eu am simțit că-mi pierd de tot busola
Și-o ploaie de lumini m-a amețit.**

**Un stol de grauri - nori vii printre stele
Misterul și mai mult l-a adâncit
Când ne-au cuprins inima în atele**

**„Iubiți-vă pe veci!” ne-au poruncit
Și-au explodat, de Bach, sonatele
Iar inimile noastre-au strălucit.**

Testamentul

**Am ars în versul de iubire
Am ridicat la cer columnă
Am atins stelele și-o toamnă
Fără să-mi pese de moire.**

**În universul tău amețitor
Pășeam sfios ca într-un templu
Credeam că a iubi, e simplu
Că nu este vulcan clocotitor**

**Emoția ce mă ține legat
De colțul meu de cer, de paradisi
Ce mă făcea mai bun și mai bogat**

**Dar am găsit în biblie scris concis:
Iubirea este ca un sfânt legat,
Ce nu admite niciun compromis!**

Jurământul

**Să nu-mi mai faci nicicând un legământ
Că nu-i decât o simplă amăgire,
Mă sting apoi în neagra amurgire
Și printre nopți de gânduri mă frământ.**

**Dar nu-i decât autoamăgire
Și simt cum ies ca lutul din pământ,
Cum cad ca frunza toamnei pe-un mormânt
Strângând în brațe o dezamăgire.**

**Mă ispitești cu un pahar de-absint
Deși trăind un ceas de rătăcire
Nu sunt decât o lacrimă de-argint.**

**Dar jur că-mi vei plăti despăgubire,
Luceafărul salvat din labirint
Și-un munte cald și tandru de iubire.**

Cerul poligam

**Cerul este berbantul poligam
Ce-a păcălit planetele de-a rândul
Și le-a răpus cu ochi albaștri gândul
De-a-l înșela cu-al nopții amalgam.**

**Pe urme de comete, cu colindul
Din stea în stea secretu-i divulgam
Și verbul „a iubi” noi conjugam...
Luna-și sălta rochița chiar pe grindul**

**În care el cu dor se oglindea.
Câmpiile păreau pe veci vrăjite
De focul ce mereu se aprindea**

**În formele lor dulci și rotunjite
Pe când tristețea grea îl cuprindea
Că mările voiau să îl imite.**

Mirare

**Noapte de august caldă și adâncă
În care cântă greierii-n surdină,
De parcă nu mă aflu în grădină,
Ci sus la munte pe-un picior de stâncă**

**Și scriu pe cer cu literă aldină
Și cu mândrie spun că sunt româncă,
Născută din a dacilor poruncă
C-o forță milenară megadină**

**Cu sufletul ca apa cristalină
Dar neclintit ca steiu-nfipt în tâmplă.
Vin, rănile cu un surâs alină!**

**C-o șoaptă ancestrală caldă, simplă
În noaptea cea adâncă, opalină
Eu nu știu încă ce mi se întâmplă?!**

Cuprins

Bocetul Moldovei	7
Când	8
Stăpân în țara mea	9
Orfana	10
Răstignirea unui vis	11
1 Decembrie 1918	12
Inima din firul ierbii	13
Grădina Maicii Domnului	14
Miracolul din zorii istoriei	15
Urletul	16
Revoltă	17
Ochi ancestral	18
Trovanții	19
Durerea lui Dumnezeu	20
Grecia în flăcări	21
Edictul	22
Mesița	23
Trei anotimpuri	24
Năluca	25
Cum	26
Bujori de toamnă	27
Naufragiu în ținutul liber	28

Zeița	29
Sărută-mi lacrima	30
Codrul, luna și jupânul	31
Metempsihoză	32
Nunta.....	33
Copilărie pierdută	34
Poveste de iubire	35
Sudalma	36
Furtuna din minte	37
Contradicții	38
Tortura	39
Rugă către mama	40
Dorința	41
Dor de taica	42
Floarea iubirii	43
Logodna	44
Ipocrizie	45
Amurg și vise	46
Nostalgie	47
Himera	48
Povestea toamnei	49
Mărgăritarele	50
Cu dor, din dor	51
Cu gustul fraged	52
Amenda	53
În fiecă	54
Odorul	55
Zidurile dintre noi	56
Șoaptă de vânt	57
În curtea mea	58
Marinarul	59
Pictură de toamnă	60

Fericirea	61
Anotimpuri	62
Apus de toamnă	63
Răsfăț de toamnă	64
Prețul nopții	65
Tu... numeri!	66
Tablou de toamnă	67
Steaua Polară	68
Zăpezile	69
Moartea, visul unei nopți de toamnă.....	70
Dragoste tomnatică.....	71
Dacă ți-e teamă.....	72
E primăvară	73
Mă urlu din mine	74
Jocul norilor	75
Iarna	76
Primăvara	77
Bătrâna doamnă	78
Noiembrie	79
Somnul	80
Iarna	81
Speranța	82
Răzbunarea toamnei	83
Croșetând cu iarna	84
Capitulare	85
Gâlceava	86
Nostalgie	87
Abandonăți iernii	88
Valsul primăverii	89
Strigăt în zadar	90
Colind la geamul inimii	91
Vis de plumb	92

Vântul	93
Aventura	94
Prima întâlnire	95
De vorbă cu taica	96
Suflet salvat	97
Monahia	98
Jurământul	99
Destine paralele	100
Antiteză	101
Balul	102
Explozie de iubire	103
Testamentul	104
Jurământul	105
Cerul poligam	106
Mirare	107

DE ACELAȘI AUTOR:

1. **Clipa de eternitate** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2014;
2. **Dimineți înlăcrimate** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2015;
3. **Lumina din ochii tăi** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2016;
4. **Poartă către suflet** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2016;
5. **Amurg** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2017;
6. **ERJI, sau Jurnalul unui coșmar în reluare** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2017;
7. **Cântec mut** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2018;
8. **Trăiri și visuri** – Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2018.

TIPARUL EXECUTAT LA TIPOGRAFIA:

www.zven.ro

zven.print@gmail.com

tel./fax: 0345 401 330

mobil: 0765 464 304

str. Gabriel Popescu, nr. 3, Târgoviște, Dâmbovița

Autoarea declară că prezentul volum îi aparține și că nu încalcă drepturile
intelectuale ale niciunei alte persoane. Drept urmare își asumă întreaga
răspundere, conform legislației în vigoare, atât pentru forma,
cât și pentru conținutul volumului de față.
